

מִשְׁטָרָא דִימִינָא, עַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא אֲחֵיד בְּתְרוּיִיהו, וּבֵיה קָרְרִיאָת שְׁמֻעָה בְּשִׁחרִית, **דָאִיהִי שְׁכִינֶתָא בַת עַזָּן.**

והכי קריית שמע דערבית צריכין ליחדא לה בעמודא דאמצעיתא, כמה דתקינו מארי מתניתין, לקרות קריית שמע בכלבים דאיינון בינויים (פנויים), דהכי אווקמו, לא מון הכלבים הנראים ביום, ולא מון הכלבים הנראים בלילה, אלא מון הבינויים, דאיינון מיטרא בעמודא דאמצעיתא, הוא הכא תלת גוונין בשרגא, שכינטא גר דאתא חדת בהוז, (משלו וכ) כי גר מצוה ותורה אור, אור דא אוריתא דביבט, דאייה נשות אדם, דנהירת על גר, על פרונייהו אtmpר, (בראשית א ט) את המאור הגדול לממשלת היללה.

גון חור ביה א"ל מלך יושב על כסא רחמים ומתקה בחסידות, גון תכלת ברסיה לדין, דאיינון אימא עלאה אימא תאה, אהיה"ה אדני", מלך אחד בתרונייה יהו"ה יהו"ה, עליה אtmpר (משל לד) מה שמו ומה שם בנו כי תדע, ואינון חכמה בעמודא דאמצעיתא, מיטרא לדין אמר קודשא בריך הוא ואתייה, ובגין דא תלמידי חכמים כド הו מסתכלין בגון תכלת דעינה הו מעניישין ביה, כמה דאווקמו מארי מתניתין, בכל מקום שנתנו חכמים עיניהם או מיתה או עוני.

ובגון חור מטלבש א"ל מן מכיא"ל שר החסד, ותחותיה נחש, ופורץ גדר ישכני נחש, בגון סומק אטלבש גבריא"ל שר הגבורה, ותחותיה שرف, בגון יורך אטלבש אוריא"ל נורייא"ל שר שלום, ותחותיה עקרב, בגון אוכם אטלבש רפא"ל שר דשכינטא, ותחותיה צמאן.

ובכל אחר דהו מסתכלין בגון חור הו מתי, ובזמן דאספלק יהו"ה מפרסיה לדין ומפרסיה דרכמי, ليית פמן עונשא ולא אגרא, ובגין דיהו"ה אספלק במזלא קדיישא עלאה דאייהו בתר עלאה, בההוא זמנא בני חי ומזוני לאו בזכותא תליא מלטה, אלא במזלא תליא מלטה, בההוא זמנא הפל תלוי במזלא ואפילו ספר תורה בהיכל, מה דההוא קרוב יהו"ה לכל קוראים, בההוא זמנא אtmpר ביה (קהלת ז כד) רחוק מה שחיה, ועמוק עמוק מי ימצאו, ליית מאן דاشיג ליה אלא בחכמה ובבינה, ובגין דא כד אספלק לההוא אמר לא משיגין ליה בכל ספרין, אלא בחכמה ובבינה, דאיינון י"ם י' חכמה מ' בינה, ובגין דא רחוק מה שחיה, ועמוק מ"י ימצאו, ורזה דמלחה (מלכים א ה כת) קרובים אל יהו"ה אלהינו". ובד אספלק דוד ברוחא דקודשא, וחזא דאספלק לאין בגולותא בתראה,